

17 - V. - 1937

Estimada Mercè - No tinguis remordiments de cap mena. La dita se n'ha anat a Sarrià, i no li sobra pas el temps que et dedico. No el robó a ningú, ni a mi mateix. Si et cal absolutament una víctima, t'obereixo el sa bòver Pico, del qual tinc un vòler a la targeta de mit que, de no accionet, potser hauria llegit

Tu pòu pots vivre-tan, dels meus sermons. Ja saps quina en porta de cap la Vihona? Diu que entoc de l'a dita Anestèsia, serà ella la que anirà al front del segon riu. Ella diu que no, però jo veç que ho ha demanat. No ens arriba gens, i ara que li ha marxat el viefverde, no troba cap al·licient en aquest

17-IX-37(b)

pis.

Mi ha fet molta gràcia el que m'expliques del
Ten batiscot. Ho vas dissimular molt bé, i em penso
que ho dius una mica per coqueteria. No t'es
còmode llarg perquè és raed i fine son. En Valletta
és así i em dóna records, per tu
Em sap ven no conlides cap dels teus Ma-
rius. ~~No el coneix ni en persona~~ Aquest sempre,
ni i he vist mai en persona, ni mai m'
ha escrit cap carta. En canvi, coneix alguns
Màrius - que tu no conlides mai, - bastant
desagradables. El la pena és que no m'els
vinci tenc de saber!

ha Rosa no ^{Rosa} mit; no som més grans.
ten som mi. No el sabet mai?

Màrius